

מרים גבה

יאיר ניצני

israel-hayoum#no-reply@hayoum.com

israel-hayoum#no-reply@hayoum.com

יחסי ציבור לחגי ישראל

אין דרך יפה לומר זאת, אבל הגיע הזמן למתג מחדש את החגים שלנו * ט"ו בשבט כחג של קיימות, בחנוכה נרד מהמטוגנים לטובת נס פך השסק, ובפורים אפשר לתת ל"אחזני המן" תחושה פחות אכזרית

ביציאה מכתפס לגורמה – אנהנו מתעקשים לשחזר את הסכל סביב השולחן עם גפילטע אפור וקמח מצה. אצל הנוצרים אני לא מכיר מאכלים מאתגרים כמו המצות והמרורים שלנו. הילדים אמנם סבלו, אבל בחג ההוריה לא אוכי לים את "אווני יודיה איש קריות" אלא תרגול הורו, שאמנם לא עשה שום דבר רע לישו אבל הוא ממש טעים. ראש של דג זה לא מראה מלבב על שולחן החג, גם אם הוא מסביר יפה את הסמליות ברצון להיות לראש ולא לזנב. המטר הזה היה עובר גם עם סושי. תפוח ברבש ורימונים זה טעים, אבל פחות מתאים בתור מאכל חג מרכזי, ויותר כמזל. לנוצרים כמעט אין ימים עצובים. יום הוי כרון האמריקני הוא בכלל יום קניות מטורף עם הנחות ענק, שהדבר היחיד שמעציב בו הוא המחשבה על האוברדרפט.

אנהנו, לעומת זאת, חוגגים בשינה של שבוע בחושה מסי דינים ומענפים בחצה, עניין שלא היה עובר אצל שום נוצרי, מקסימום אצל אינדיאנים. מבחינת הנוצרים, אוהל בחוג זה משהו בשביל הילדים שהולכים למחנה בצופים, לא למבוגרים שמשלמים משכנתא על דירה. הנוצרים בהחלט השקיעו במיתוג: ישו, עם כל החסי רונות, לפחות נראה כמו כוכב רוק, מקפיד להופיע בלי חולצה ומשדר שהוא מרגיש נוח עם הגוף שלו, מה שמקל על הנוצרים, ובעיקר הנוצרות, להתחבר אליו. האלוהים שלנו פחות עבר עם משרד יח"צ ונראה שהוא פחות בעינין של להיות סלכ. גם אנשים שנתנו לציירי הפפראצי לתעד אותם, כמו משה רבנו ואברהם אבינו, נראים יותר כמו מבוגרים סמכותיים ופחות כמו ג'ים מוריסון.

בגלל הסיבות האלה ואחרות המסקנה שלי מהחגים היא שהדת שלנו צריכה רענון קל. אני פונה מכאן למשדר הרתות לבצע רפורמה. זה עדיין אחר, השוק תחרותי, המספרים מדברים בעד עצמם, אנהנו צריכים להגיע לקהלים חדשים, ולא נעשה את זה עם יללות של אכלו לי שתו לי. צריך לחשוב פחות געוואלד ויותר טיקטוק. אפשר, למשל, למתג את ט"ו בשבט כחג של קיימות, שמירה על הטבע ובריאות, ובמקום פירות יבשים שמשדרים יובש, ללכת על פירות טריים ואפילו אורגניים. בחנוכה אפשר לרדת מהמטוגנים ולדבר על נס פך השסק; בפורים אפשר לתת ל"אחזני המן" תחושה פחות אכזרית ויותר הייטיקית אם נקרא להו "אחזניים עם בלוטות". את ארבעת המינים כדאי להרחיב לששת המינים, גם כי המינים הנוכחיים לא ממש שימושיים ואף אחר לא מבין מה אפשר לעשות עם ערבה; וגם כי בעולם האמיתי כבר נוספו שלל נטיות מיניות חדשות. גם הסיפור עם האתרוג לא ממש ברור, מדובר בפרי ההדר הכי פחות טעים ואטרקטיבי, והגיע הזמן להחליף אותו לליצי' או לביצית קיי. נדה. את המתנות של פסח, שחן כרדע ברמת האגוזים, אפשר לעדכן לדברים שבאמת מעניינים ילדים, כמו פלייסטיישן או לשיד "מילאו כיסי בחפנים". שיהיה אחרי החגים שמח. ✪

yairn@israelhayom.co.il

אנהנו משתחצנים על איוו קומבינה מרכזי ואסתר תפרו לפרסים בפורים, אבל לחגוג את זה באכילת האוזניים של האיוב שלה, שכנראה גם לא טרח לנקות אותן בכל בוקר, זה לא הרעיון הכי אסתטי שיש. כפסח אנהנו מייללים על כמה עברנו קשה במצרים כשבנינו את הפירמידות, ובמי קום לחגוג את היציאה מעבדות לחירות

איור: עובדיה בנישו

בצער רב וביגון די קודר היני להודיע ש"אחרי החגים" הגיע, נגמרו התירוצים וכולנו ניאליץ להתמור דר עם כל ההבטחות שפירנו ללא כיסוי וללא הצצה אמיתית בלוח השנה, לעצמנו ולאחרים. זה הזמן לשנס מותניים, אף שבמהלך החגים המתוגנים האלה התרחבו ועכשיו הם קצת פחות נוחים לשינוס: עכשיו אין מנוס אלא להחזיר טלי פונים לכל הנוצריקים שדחית, ולקיים שיחות ופגישות שבא לך עליהן בערך כמו על פגישות עם נסראללה: לשלם למי שאנחנו חייבים לו גם אם זה לא ממש מגיע לו, ולנסות להסי ביר כנכס מאיזה חשבון סודי בדיוק התכוונו לממן את הגיגת הבונוים של הקיץ והחגים. ולא, להגיד שבנית על לקבל חלק מהירושה של המלכה אליזבת זו לא תשובה שתתקבל. יש מי שבחופשת הקיץ והחגים נחו, צברו אנרגיה מחודשת ועכשיו הם מסתערים על החיים במלוא המרץ, אבל אני לא בניהם. הקיץ החם עיף אותי, ואני מרגיש שאני זקוק לתקור פת צניון, תרתי משמע, עם איוו חופשה מהחופשות ומהחגים ביעד קסום לפני שאני חוזר לעשות ספורט, לנקות מרזי בים, להחליף ירשים, להוציא את הרדיאטור מהמחסן, לקנות מגפיים ולהתגעגע לקיץ. יש גם את עניין הריאטה, אם כי מעיל חורף טוב יכול להסתיי את השומנים – מה שיאפשר לי לעשות גשר להשמנה של הסופגניות ולליל הסדר, ולרכו את כל הריאטות לריאטה אחת לקראת עונת ההחצה הבאה. צריך להורות שעם כל הכיף בסופי השבוע שחווינו ללא עבודה, מי שאחרי לסיוד החגים על פני השבוע לא הצטיין בחשיבה כלכלית. יום כיפור באמצע השבוע יצר שבוע מטור רלל ללא עבודה, וחגי סוכות שגפלו בימי ראשון בבלבלו את היצרות לגמרי, ולאף אחד כבר לא היה מושג אם עכשיו זה סוכות ראשון או אסוריהשענאירבא שני. אם במקום לרכו הכל בחודש אחד, היה אפשר לפזר את החגים וימי השבתון באופן שוויוני יותר לאורך כל השנה – התל"ג של ישראל היה משתפר פלאים, וגם היה נפסק הקיפוח של חודשים כמו חשוון, שהאירוע הכי חגיגי שמצויין בו הוא הפעם הראשונה בשנה שבה נרשבות לך הגריבים.

עם יד על הלב ועל המגן דוד, הנוצרים לא רק פירוד יותר טוב את ימי החגים, הם גם עשו עבודה יותר טובה מאיתנו בהפיכת החגים שלהם לאירועים כיפיים. החגים שלנו אמנם נקראים חגים, אבל רובם לא ממש עושים חשק לחגוג, אלא אם אתה בעניין של לחגוג את נפילת אויבך. בזמן שמדי חג אנהנו מתלוננים, ובצדק, על כמה אנהנו עם נרדף ואיך אומות העולם קמות עלינו לכלותנו – הנוצרים חר גגים את החיים. משהו לא עובר במחלקת השידוק של היהדות: כזמן שאנחנו מייללים בחנוכה על היוונים שנקבצו עלינו ומתרברים איך תחמנו אותם עם פך השמן, ולכן מצד וזה עלינו ללכת מאכלים שער יקומו עלינו לכלותנו מעורף כולסטרול – הם שמים בסלון עץ עם אורות יפים וסבא חמוד שמשחר ילדים עם מתנות. לכו תשוו את סנטה עם אליהו הנביא שלנו, שאפילו שבכל פסח משאירים בשבילו כיסא ויין טוב, הוא לא טורח להגיע ואפילו לא שולח תירוד בווטסאפ שנגנון "נתקעתי בפקקים במחלף גן עדן".

כל הטורים של יאיר ניצני, הינסו לעמוד הכותב באתר "ישראל היום", וגם www.yairnitzani.com:7